

Sygn. akt: I C 238/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gorlicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Magdalena Penar
Protokolant:	st. sekr. sądowy Piotr Kamiński

po rozpoznaniu w dniu 6 lipca 2016 r. w Gorlicach

sprawy z powództwa Banku (...) S.A. w W.

przeciwko N. K.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego N. K. na rzecz powoda Banku (...) S.A. w W. kwotę 715,03 zł (siedemset piętnaście złotych 03/100) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, wynoszącej na dzień wniesienia pozwu 10% w stosunku rocznym, nie wyższymi niż odsetki maksymalne za opóźnienie, które na dzień wniesienia pozwu wynoszą 14% w stosunku rocznym, od dnia 10 marca 2016 r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałym zakresie postępowanie umarza,

III. zasądza od pozwanego N. K. na rzecz powoda Banku (...) S.A. w W. kwotę 47 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Magdalena Penar

Z..

- (...)

- (...)

Sygn. akt I C 238/16 - upr

UZASADNIENIE

Powód Bank (...) S.A. w W. w pozwie skierowanym przeciwko N. K. domagał się zasądzenia kwoty 1 698,56 zł. wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, wynoszącymi na dzień wniesienia pozwu 10 % w stosunku rocznym, nie wyższymi niż odsetki maksymalne za opóźnienie, które aktualnie wynoszą 14 % w stosunku rocznym od dnia 12.01.2016 r. do dnia zapłaty.

Uzasadniając swoje roszczenie twierdził, iż w dniu 10.10.2012 r. udzielił pozwanemu pożyczki, która była aneksowana w dniu 13.06.2014 r. i z tego tytułu powstało zadłużenie przeterminowane, a w konsekwencji umowa w dniu 3.09.2015 r. została wypowiedziana.

W dniu 1.02.2016 r. do sygn. I Nc 34/16 Sąd Rejonowy w Gorlicach wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym uwzględnił w całości roszczenie powoda.

Od nakazu tego pozwany N. K. złożył sprzeciw, wnosząc o oddalenie powództwa. Zarzucił brak podstaw faktycznych i prawnych do uwzględnienia powództwa oraz nieistnienie wierzytelności objętych żądaniem pozwu. Wskazywał, że brak było podstaw do wypowiedzenia mu umowy pożyczki, bowiem była ona przez niego spłacana. Twierdził, że powód w żaden sposób nie wykazał zarówno kwotowej, jak i procentowej wysokości odsetek umownych.

W piśmie procesowym z dnia 26.04.2016 r. powód częściowo ograniczył żądanie pozwu, domagając się zasądzenia kwoty 715,03 zł. wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, wynoszącymi na dzień wniesienia pozwu 10 % w stosunku rocznym, nie wyższymi niż odsetki maksymalne za opóźnienie, które aktualnie wynoszą 14 % w stosunku rocznym od dnia 12.01.2016 r. do dnia zapłaty, wskazując pozwany po wniesieniu pozwu dokonał wpłat:

1. w dniu 29.01.2016 r. kwoty 914,36 zł., przeznaczonej na spłatę odsetek karnych w wysokości 8,02 zł., odsetek umownych w wysokości 5,17 zł., kapitału w wysokości 901,17 zł.,
2. w dniu 10.03.2016 r. kwoty 86,22 zł. przeznaczonej na spłatę odsetek karnych w wysokości 9,03 zł., kapitału w wysokości 77,19 zł.

Podał jednocześnie, że § 14 umowy określa szczegółowe zasady oprocentowania zadłużenia przeterminowanego, a wysokości odsetek została wykazana w wyciągu z ksiąg bankowych załączonego do pozwu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10.10.2012 r. strony zawarły umowę pożyczki nr (...), na podstawie której Bank (...) S.A. w W. udostępnił N. K. kwotę 7 064,28 zł. na sfinansowanie celu konsumpcyjnego, do dnia 1.03.2016 r., którą pozwany miał spłacać wraz z odsetkami w miesięcznych ratach annuitetowych w 30 - tym dniu miesiąca (wysokość raty w dniu podpisania umowy wynosiła 237,97 zł.). Zgodnie z umową (§ 14 umowy) w przypadku braku na rachunku środków, które mogły zostać pobrane na spłatę zadłużenia lub braku spłaty następnego dnia po upływie okresu wypowiedzenia, powstałe zadłużenie traktowane było jako przeterminowane, od którego bank pobierał odsetki maksymalne, równe 4 krotności stopy kredytu lombardowego NBP. O powstaniu zadłużenia przeterminowanego bank informował pożyczkobiorcę przez pisemne wezwania do zapłaty i kontakty telefoniczne. Najpierw, nie wcześniej niż w 7 dniu braku spłaty, wysyłany był pierwszy list - upomnienie. W przypadku braku spłaty w 30 dniu, wysyłany był drugi list – wezwanie do zapłaty. W przypadku dalszego utrzymywania się zadłużenia przeterminowanego, nie wcześniej niż w 60 dniu braku spłaty, wysyłany był trzeci list – wezwanie do zapłaty pod rygorem wypowiedzenia umowy. Nie wcześniej niż w 80 dniu braku spłaty, wysyłany był kolejny list – wezwanie do zapłaty wraz z oświadczeniem o wypowiedzeniu umowy, przy czym bank uprawniony był do wypowiedzenia umowy (§19), gdy pożyczkobiorca nie zapłacił w terminie określonym w umowie pełnych rat pożyczki za co najmniej dwa okresy płatności po uprzednim wezwaniu do spłaty zaległych rat w terminie 7 dni od otrzymania wezwania.

W dniu 13.06.2014 r. został zawarty aneks do umowy pożyczki nr (...), zgodnie z którym termin spłaty pożyczki został przesunięty na 1.03.2018 r., zaś wysokość raty kapitałowo-odsetkowej ustalona została na 135,55 zł.

/dowód: umowa pożyczki z dnia 10.10.2012 r. k.5-12, aneks z dnia 13.06.2014 r. k.13/

Pozwany N. K. dokonywał spłaty zadłużenia wynikającego z umowy do 1.09.2014 r. (wpłata kwoty 135,55 zł.), po czym zaprzestał dokonywać spłat. Następnie w dniu 1.02.2015 r. dokonał wpłaty kwoty 121,66 zł., w dniu 1.03.2015 r. –

kwoty 126,53 zł., w dniu 30.04.2015 r. – kwoty 123,78 zł., w dniu 29.05.2015 r. – kwoty 123,77 zł., po czym ponownie zaprzestał dokonywać spłat.

/dowód: historia spłat k.48/

W związku z brakiem spłaty zadłużenia przeterminowanego Bank (...) S.A. w W. podejmował czynności windykacyjne przewidziane w umowie, a następnie pismem z dnia 3.09.2015 r. wypowiedział N. K. umowę pożyczki w całości z 30 dniowym terminem wypowiedzenia. Pozwany został poinformowany, iż wysokość zadłużenia przeterminowanego wynosi 498,18 zł., w tym kapitał 375,84 zł. i odsetki 121,34 zł. i ulegała ona powiększeniu za każdy dzień zwłoki z tytułu odsetek od zadłużenia przeterminowanego oraz o kwotę kolejnych rat, wymagalnych w dniu dokonywania płatności, jak również, że w przypadku dokonania spłaty całości wymagalnego zadłużenia, wypowiedzenie należy traktować jako bezskuteczne, zaś w przypadku nieuregulowania bądź uregulowania w niepełnej wysokości wymagalnego zadłużenia, umowa ulega rozwiązaniu i bank podejmował będzie działania celem wyegzekwowania należnych roszczeń. Przesyłka zawierająca to pismo została doręczona pozwanemu w dniu 23.09.2015 r.

/dowód: pismo dnia 3.09.2015 r. wraz z dowodem doręczenia pozwanemu k.14,15, historia wysyłki monitów k.50/

Pozwany N. K. w dniu 18.11.2015 r. dokonał wpłaty kwoty 642,21 zł. i 757,79 zł.

/dowód: historia spłat k.48/

Pismem z dnia 15.12.2015 r. Bank (...) S.A. w W. wezwał N. K. do zapłaty w terminie 14 dni kwoty 2 363,20 zł. wraz z odsetkami od zadłużenia przeterminowanego za każdy dzień zwłoki począwszy od dnia sporządzenia pisma. Przesyłka zawierająca to pismo była awizowana w dniu 21.12.2015 r. i zwrócona do nadawcy z powodu jej niepodjęcia przez adresata.

/dowód: pismo z dnia 15.12.2015 r. wraz z dowodem doręczenia pozwanemu k.16,17/

Pozwany N. K. w dniu 31.12.2015 r. dokonał wpłaty kwoty 679,58 zł.

/dowód: historia spłat k.48/

Zgodnie z wyciągiem z ksiąg Banku (...) S.A. w W. zadłużenie N. K. wynikające z pożyczki nr (...) z dnia 10.10.2012 r. na dzień 12.01.2016 r. wynosiło 1 698,56 zł., w tym kapitał 1 693,39 zł., odsetki karne za okres od 1.01.2016 r. do 11.01.2016 r. 5,17 zł., a ponadto dalsze odsetki od kwoty wymagalnego roszczenia tj. kwoty 1 698,56 zł. od dnia 12.01.2016 r. do dnia zapłaty w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, które na dzień sporządzenia wyciągu wynosiły 10 % w stosunku rocznym, nie wyższe niż odsetki maksymalne za opóźnienie, które na dzień sporządzenia wyciągu wynosiły 14 % w stosunku rocznym.

/dowód: wyciąg z ksiąg banku z dnia 12.01.2016 r. k.18/

Pozwany N. K. w dniu 29.01.2016 r. na poczet dalszej spłaty zadłużenia dokonał wpłaty kwoty 914,36 zł., zaś w dniu 10.03.2016 r. – kwoty 86,22 zł.

/dowód: historia spłat k.48/

Pozwany N. K. posiada zobowiązania z tytułu umów pożyczek zawartych z Bankiem (...) S.A. w W. na kwotę około 30 000 zł. Posiada ponadto zobowiązania alimentacyjne wobec 2 dzieci w łącznej wysokości 800 zł. miesięcznie. Z tytułu zatrudnienia osiąga dochód w wysokości 1 800 zł. netto. Nie posiada innych dochodów. Nie ma majątku, ani oszczędności.

/dowód: zeznania pozwanego N. K. protokół rozprawy z dnia 6.07.2016 r. 00:12:49-00:17:36/

Powyższy stan faktyczny wynika z powołanych wyżej dokumentów nie kwestionowanych przez strony, nie budzących wątpliwości co do ich treści oraz wiarygodności.

Podzielić należało także zeznania pozwanego N. K., jako szczere i wiarygodne.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie bezspornym było, iż pozwanego N. K. łączyła z powodem Bankiem (...) S.A. w W. zawarta w dniu 10.10.2012 r. umowa pożyczki nr (...).

Jak wynika z poczynionych w sprawie ustaleń pozwany nie wywiązał się z obowiązku spłaty tej pożyczki, co zgodnie z postanowieniami umowy uprawiało powoda do wypowiedzenia umowy. Od daty ostatniej wpłaty tj. od dnia 29.05.2015 r. do dnia wypowiedzenia umowy tj. 3.09.2015 r. upłynął okres ponad 80 dni, na dzień 3.09.2015 r. pozwany zalegał ze spłatą za 3 okresy płatności (spłata na koniec czerwca, lipca i sierpnia 2015 r.) i nie dokonał zapłaty zaległych rat w terminie 7 dni od otrzymania wezwania, skoro kolejna wpłata została odnotowana w dniu 18.11.2016 r. Tym samym doszło do skutecznego rozwiązania umowy pożyczki łączącej strony.

Ze zgromadzonych w sprawie dowodów wynika, że powód w sposób prawidłowy obliczył wysokość zobowiązania pozwanego, co dotyczy zarówno kwoty głównej jak i odsetek. Te ostatnie wyliczone zostały przy uwzględnieniu okresów, za jakie odsetki te zostały naliczone oraz wysokości oprocentowania obowiązującego w danym okresie, określonego w umowie. Brak jest podstaw do zakwestionowania sposobu naliczania odsetek przez powoda. Możliwość wyboru odsetek innych niż ustawowe przewiduje art. 359 § 2 k.c. Zastrzeżone w umowie odsetki nie mogą przekraczać progów określonych w art. 359 § 2¹ k.c.

Mając na uwadze treść § 14 umowy łączącej strony od zadłużenia przeterminowanego przysługiwały odsetki maksymalne. Oznacza to, że strony umowy zgodziły się, aby od opóźnionych należności wynikających z umowy były stosowane odsetki umowne w wysokości czterokrotności obowiązującej stopy kredytu lombardowego NBP.

W tym stanie rzeczy, mając na uwadze treść umowy pożyczki z dnia 10.10.2012 r. art. 720 § 1 k.c. i art. 481 § 1 k.c. orzeczono jak w pkt. I wyroku na podstawie powołanych przepisów.

Z uwagi na skuteczne ograniczenie przez pełnomocnika powoda w piśmie procesowym z dnia 26.04.2016 r. żądania do kwoty 715,03 zł. postępowanie w tym zakresie zostało umorzone w pkt. II wyroku na podstawie art. 355 § 1 k.p.c.

Mimo częściowego cofnięcia pozwu, pozwanego uznać należy za stronę przegrywającą proces, skoro cofnięcie było konsekwencją zaspokojenia wymagalnego w chwili wytoczenia powództwa roszczenia powoda (tak SN w orzeczeniach z 12.04.2012 r., II CZ 208/11, LEX 1214570 i powołanych tam orzeczeniach). Okoliczność ta uzasadniałaby obciążenie pozwanego na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c. całością kosztów procesu poniesionych przez powoda. Uznając jednak, że zachodziły szczególne okoliczności, o którym mowa w art. 102 k.p.c. odstąpiono od obciążania pozwanego kosztami zastępstwa prawnego powoda, skoro pełnomocnik powoda wnioszek w tym zakresie pozostawił do uznania sądu, a w sprawie toczącej się do sygn. I C 237/16 pomiędzy tymi samymi stronami, dotyczącymi innej pożyczki, pozwany został obciążony już kwotą 2 400 zł. z tytułu zastępstwa prawnego powoda przez tego samego pełnomocnika (wyrok z dnia 6.07.2016 r.). Sytuacja majątkowa i osobista pozwanego sprzeciwia się ponownemu obciążeniu go kosztami zastępstwa prawnego powoda w tej sprawie. Mając jednak na uwadze, że konieczność wytoczenia powództwa wyniknęła z zaprzestania spłat przez pozwanego, obciążono go obowiązkiem zwrotu opłaty od pozwu w wysokości 30 zł. oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa 17 zł., skoro włączenie się do sprawy pełnomocnika po stronie powoda było konsekwencją złożenia przez pozwanego sprzeciwu od nakazu zapłaty.

SSR Magdalena Penar

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)